

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2017. január 8.
Urunk megkeresztelkedése

Jézus is megkeresztelkedett

A mai vasárnapon Urunk megkeresztelkedését ünnepeljük.

Az esemény nem Jézus gyermekkorában történt, miként napjainkban az a szokás, hanem Jézus nyilvános működésének kezdetén, azaz mintegy harminc esztendőskorában. A megkeresztelkedés eseményéről Máté evangélista rendkívül röviden számol be, egyetlen tényszerű mondatban foglalja össze a lényegét: „Jézus megkeresztelkedett.” Ezt Jézus és Keresztelő János párbeszéde előzi meg és a mennyei Atya tanúságtétele zárja le.

Keresztelő János tiltakozása, miszerint nem neki kellene megkeresztelnie Jézust, hanem éppen fordítva, jelzi azt, hogy az első keresztény közösség tagjai számára magyarázatra szorult Jézus keresztelkedése. A kérdés így merülhetett fel: Miért volt szükség arra, hogy a többi bűnöshöz hasonlóan Jézus is megkeresztelkedjen? Ha a kereszttség a bűnbánat jele volt, akkor miért kérte Jézus, akinek nem volt egyetlen bűne sem? Máté evangélista erre a kérdésre nem ad választ. Az egyházi hagyomány

nyaknak megfelelően azt válaszolhatjuk, hogy Jézus ilyen módon fejezte ki együttérzését, szolidaritását a bűnös emberekkel. Bűntelen létére is vállalja azt, hogy a bűnös emberekhez hasonlóan alámerüljön a Jordán folyó vizébe.

Jézus bűnösökkel való együttérzését Lukács evangélista fejezi ki a legtalálóbban, amikor ezt írja: „Történt, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett, Jézus is megkeresztelkedett” (Lk 3,21). Nem csupán egy időbeli megjelenés ez, hanem Jézus közösségvállalására való egyértelmű utalás.

Egységben az Atyával

Urunk, Jézus Krisztus! Bármit tettél földi életed folyamán, mindent az Atyával való egységben tettél, szüntelenül az Atya akaratát teljesítetted, és mindig a neki való engedelmség indította a cselekvésre.

Segíts minket, hogy soha ne feledkezzünk meg arról, hogy kereszttségünk óta a mennyei Atya gyermekei vagyunk. Segíts úgy élnünk, hogy méltók legyünk arra, hogy az Atya az ő szeretett gyermekeinek nevezzen minket, és mindig megőrizzük magunkban az istengermekség kegyelmét.

Urunk, te földi életed során mindig engedelmeskedtél Atyádnak. Taníts minket az alázatra és az engedelmségre!

Akiben kedvem telik

A mennyei Atya tanúságtétele egy másik oldalról is megvilágítja Jézus kereszttségének értelmét.

Az égből hang hallatszott: „**Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik!**” Az Atya ünnepélyesen bemutatja a Fiút, mint az ő küldöttét. Jézus nem csupán Isten engedelmes szolgálója, aki egész életében az Atya akaratát teljesíti és ezt teszi akkor is, amikor vállalja a szenvedést és a kereszthalált, hanem Fiú is, akit majd az Atya megdicsőít engedelmségéért, a megváltás beteljesítéséért azáltal, hogy feltámasztja őt a halálból. Jézus soha nem tekintett úgy istenfiúságára, mint valamiféle kiváltságra, hanem szolgálni akart egész életében és életével. Isteni hatalmával nem büszkélkedni, hivalkodni akart, amikor csodákat tett, hanem nagy alázattal imádkozott az Atyához és neki adott hálát minden csodáért. Az engedelmség, az alázat és a szolgálatkészség lelkületéről a harmadik isteni személy, a keresztelkedéskor galamb alakjában leszálló Szentlélek gondoskodik.

Befejezésül említsünk meg még egy szempontot. Jézus úgy gondol saját halálára, mint végső keresztelkedésre. „**Kereszttséggel kell megkeresztelkednem, és mennyre vágyom utána, amíg be nem teljesedik!**” (Lk 12,50). Itt értjük meg a kereszttség és a kereszthalál kapcsolatát. Bár Jézus bűntelen volt, mégis megkeresztelkedett, élete végén pedig eltúrte, hogy a „bűnösök közé sorolják”, azaz vállalta a kereszthalált, ami a legnagyobb bűnözők büntetése volt. A vízből való felemelkedése utalás a feltámadásra, új életének kezdetére.

Urunk megkeresztelkedése
Iz 42,1-4,6-7
ApCsel 10,34-38
Mt 3,13-17

Hétfő
Zsid 1,1-6
Mk 1,14-20

Kedd
Zsid 2,5-12
Mk 1,29-38

Szerda
Zsid 2,14-18
Mk 1,29-39

Csütörtök
Zsid 3,7-14
Mk 1,40-45

Péntek
Zsid 4,1-5,11
Mk 2,1-12

Szombat
Zsid 4,12-16
Mk 2,13-17

Elmélkedések
a napi
evangéliumhoz:
evangelium365.hu